

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Midianiten som en Tyrk

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 145. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-idm140571810007536/facsimile.pdf> (tilgået 22. oktober 2021)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

12 Naar Aanden fattes  
Paa Ceder-Grund,  
Da *Hjertet* skattes  
I Palme-Lund,  
Da bærer Helte  
Det under Bælte,  
Og øver Storværk med Smil om Mund!

---

**No. 42.**  
**Gideon.**

---

- 1 *Midianiten* som en Tyrk,  
Han rased paa Bjerg og i Dalen,  
Israels Land var som en Ørk,  
Husvilde blev Spurven og Svalen,  
Sværme fra Ørken som Græshopper graa  
Levned paa Marken ei Græs eller Straa.
- 2 *Ephraim* bar ei Sværd ved Lænd,  
Hans Hjem var i Kløften og Hulen,  
Kiækkere ei end Kvinder Mænd  
Sig vovede udenfor Kulen;  
*Fremmede Guder*, dem faldt de til Fod,  
Tabde med Lykken al Magt og alt Mod.
- 3 *Gideon* hedde en *Josephs* Søn,  
I Arten var ham Ørneflugten,  
Modfalden dog han tarsk iløn,  
Vin-Persen da skjulde Markfrugten,  
Gluggen stod aaben, han speided med Flid,  
Om ikke gryede en lysere Tid.
- 4 Israel kom sin Synd ihu,  
Og sukked til Gud i det Høie,  
Naadig Han da, som før, saa nu

Til Israel vendte sit Øie;  
Solglimt i Mørke er Blikket fra Gud,  
*Gideon* saae en Guds Engel saa prud.

5 *Engelen* hilsed venlig, mild:  
Vorherre med dig i din Vælde!  
*Gideon* svared ør og vild:  
Hvad tør du om Herren os melde?  
Herren med os i vor Usselhed nu!  
Hvor kommer fra da vor Trængsel og Gru?

6 *Engelen* svared: som en Mand  
Fremtræde du saa i din Vælde!  
Frelse skal du dit Fædreland,  
Som Græs skal du *Midian* fælde.  
*Herren* er med dig, det lide du paa!  
Alle som een skal du Fienderne slaae.

7 *Gideon* troed fast, men seenl,  
Da Tegn over Tegn ham var givet,  
Først med Guds-Ordet klart og reent  
For *Frihed* han vovede Livet,  
Folk han da samled saa vide om Land  
Til han fik tredivetusinde Mand.

8 Aanden dog sagde: slig en Hær,  
Om Seiren jeg den vilde give,  
Pralende stolt af Herrefærd,  
Den Seiren sig vilde tilskrive;  
Hjemlov du give hver eneste Mand,  
Som har af Rædsel det ringeste Gran!

9 Tusinder tyve Hjemlov tog,  
Titusinde var ikke bange,  
Aanden tilhvidsked Helten dog,  
Til Seier der end er formange;